

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Művészeink és a hangversenyrendezők tiltakoznak az új vigalmi adó ellen*

Forrás: *Új Nemzedék*

Bp. (Hely) 1922. 7 (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

389.35

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

Közp nyomt. XX

Művészeink és a hangversenyrendezők tiltakoznak az új vigalmi adó ellen

— Az Új Nemzedék tudósítójától. —

Honapokkal ezelőtt foglalkoztunk a főváros vigalmi adó tervezetével, mely belügyminiszeri jóváhagyással most lépett érvénybe. Kifogásoltuk, hogy az új vigalmi adó, mely például a legmagasabb-rangú zenét a mutatványosokkal, a vurstlival helyezi egy kategóriába és *Dohnányi hangversenyét rangban a Hökös-színház alá süllyeszti*, a művelt középosztállyal szemben mekkora igazságtalanságot jelent. Valutánk rosszassága miatt hangversenyévuadunk színvonala egyébként is sokat veszített, részben a külföldi nagyságok, részben a zeneértő közönség kényszerű elmaradása miatt. Hangversenytermeink tátognak az ürességtől, már az eddigi helyárák is meghaladták a teherbíráunkat.

Beszéltünk *Hammerschlag* János orgonaművésszel a *Nemzeti Zenede* tanárával, aki következőket mondta az új vigalmi adók kulturális következményeiről:

— A főváros szakemberek meghallgatása nélkül állapította meg az új vigalmi adót. *Csak így jóréténhetett, hogy például D'Albert hangversenyét még a varieték színvonalára sem helyezi*. Valutánk miatt külföldi hírességek szerepeltetése már magában is óriási áldozatot jelent. A hatóságoknak, sőt magának a kormánynak is inkább elő kellene mozdítania, hogy minél több igazi kiválóság forduljon meg nálunk. Zenei életünknek nagy szüksége van utmutató példákra, melyek az új adókalcs mellett végleg elmaradnak ezentul. Nem kívánhatjuk

hangversenyrendezőinket, hogy a közönség távollétében ráfizessen vállalkozására.

— Különösen súlyos következménye az új adóknak, hogy *fiatal, még el nem ismert magyar művészeink most egyszer és mindenkorra lemondhatnak a nyitkodnosságról*. Tudnivaló, hogy a közönség nevek után indul. A legtehetségesebb kezdő is szabadjegyekkel tölti meg hangversenyeit, mindaddig, míg bizonyos népszerűsége szert nem tehetett. A szabadjegyek vigalmi adóját magának a művészeknek kell megfizetnie, ami nemcsak kezdőkre, hanem legkiválóbb művészeinkre is akkora terhet ró, hogy nagyon meg kell fontolnunk, a művelt közönség példátlan elszegényedése idején, kockáztassuk-e szereplésünket? *Szegénysorsu művész ezentul egyáltalán ne hangversenyezzen.*

— Külföldi példákra hivatkoznak a fővárosnál. Azt mondják, hogy körülöttünk a kisántant államaiban is felemeltek a hangversenyek adóit. Ahol ez csak ugyan megtörtént, ott a magyar és német hangversenyrendezők ellen irányul. Így akarják kezükből kicsavarni a hangversenyek irányítását. Saját vállalkozóikkal és művészeikkel épen ellenkezően bannak, mindenben támogatják munkájukat.

— Bécsben például még arra is gondolnak, hogy a művész szabadjegyei tehermentesek legyenek. *A terem nagyságához képest 300, 500, 600, adómentes szabadjegyet engedélyeznek szétosztásra.*

— Teljesen kizártnak tartom, hogy az utóbbi időben feltűnt kiváló külföldi művészek viszonyaink mellett részánják magukat budapesti bemutatkozásra. Volt erre példa már a tíz százalékos adókulcs mellett is. Senki sem hajlandó ugynevezett bevezetéséért tízezreket áldozni, még magyar koronában sem. Hangversenyirodáink és művészeink *legközvetlenebb* memorandumot dolgoznak ki. A *Zenei*

Főiskola és a Nemzeti Zenede véleményét kikérve, arra kéri a fővárost és a kormányt, hogy *sürgősen változtassa meg az új vigalmi adó rendeletét*, mely semmire sem alkalmasabb inkább, mint *zenei műveltségünk aláaknázására*. A memorandumot valamennyien aláírjuk s reméljük, hogy meghallgatnak bennünket.

Székesfővárosi biznisszám 1922